

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyitltéren megjelenő közlemény
5 hasábos sor 15 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szinte
az izbeli hirdetések alku szerint a
legelsőbb árért.

Bélyegdíj: Minden beigtatásért
külön 30 kr.

Előfizetheti helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy
Károly könyvkereskedésében s a
szerkesztőségénél. — Egyébutt a pos-
tahivatalok utján.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Félévre 5 ft.
Három hónapra 2 ft 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpénztár Vécsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

Magyarország a Lajtán túli események- kel szemben.

○) Az uralkodóház egysége s azon egység, mely a közönséges viszonyt törvényesítette, lehetetlen teszi, hogy Magyarország területén nézze azon küzdelmeket, melyek Ausztriát legközelebb a nemzetiségek csatá-
terévé tették.

Nem használjuk föl káröröme azon állapotot, melyben Ausztria jelenleg szenved a miatt, hogy az alkotmány, minnek létrehozása oly nagy küzdelmekbe került, veszélyben forog.

Ereztethetünk pedig kárörömet, ha ahoz hajlamunk is volna.

Mert a Schmerling kormány épen mi ellenünk is érvényesíteni törekedett, és pedig még nagyobb mértékben azon politikát, mely most Ausztria különböző tartományaiában bukkas örvényéhez közelít, — hogy t. i. Ausztria a nemzetek történeti és jogfejlődési alapos igényeit az egység eszméje által nyeltesse el.

Magyarországot érdeklék a Lajtán túli események azért is, mert a kiegyezkedés egyik alapfeltételéül köttetett ki, hogy az ő Felsőleg hatami alatti többi országban is alkotmányos élet fejlődése engedtesse.

De hogy mily szerepet vegyen, s általában szerepeljen-e Magyarország a Lajtán túli események szabályozásában: ez egyike a legfontosabb kérdéseknél.

Ha nyílt beavatkozás nem történik is Magyarország részéről — amit el is kellene utasítanunk, azon élnél fogva, hogy egyik nemzet a másik belviszonyaiba magát mintegy bekebelni jogosítva nem lehet, — mégis lehetetlen, hogy Magyarország, legalább a bizonyos viszony- s helyzet-alakulása befolyással ne legyen, a Lajtán túli országok ügyeit illetőleg.

A magyar nemzet rokonszenvvel viseltetik általában nemzeteknek nemcsak életfeltételei, hanem nemzeti, önállósági törekvései iránt is.

Es mostani helyzetünkben, épen nem dicsőíthetünk azzal, hogy kormányunk eljárása egyszerűsödött a nemzet közvéleményének kinyomata volna.

Azon hízogó helyzet, mi már eddig is sok irigységet keltett az osztrák sajtóban — hogy t. i. a birodalom sulypontja már is Budán van, hiúságja vezetheti kormányunkat, ha amaz elv iszetteiben nem tartja, mikép más nemzetek belügyeibe nem kell avatkozni.

Káros irányzatot látunk azon nyilatkozatban mit állítottok kormányunk tett volna a Lajtán túl legközelebb beállított válságok körülmények alkalmából, miszerint az osztrák parlamentarisztikus minisztérium mindig támogatandja, valahányszor arra alkalma nyílik.

Habár nem lehet is közönsös a közönséges kiegyezési tancsölös és keresztülívívó magyar kormány azíránt, ha Ausztriát, a különböző nemzetek önállósági törekvései folytán válságos állapotra jutni szemléli; bár politikájja veszélyesnek tarthatja azon állapotot,

legyen meggyőződve — hálattel szívevel. Mikorra kívánja, hogy nagybátyjához költözökjém?
— Mentül előbb, annál jobb, — akár holnap. Most egyenesen bátyámhoz indulok és közlöm vele küldetésemnek sikerét, hogy előkészíttesse családját egy régi barátja látogatására; vagy talán ön korát tekintve még helyesebb lesz azt mondani, hogy egy régi barátjának fia, egy fiatal orvos fog bizonylatlan ideig a háznál időzni. Nagybátyám jelenben az 5-ik sétányon a 112-ik számu házában lakik.

— Azonnal föl is jegyzem címét, és ön bizonyos lehet ahof, hogy én holnap este már bemutatandom ott magamat. Megengedi-e, hogy még egy kérdést tehessen, nevezetesen: vajon nagybátyjának leányai helyeslik-e házasságot?
— Azt épen nem mondhatom. Különbösen Edith ugy tudom rosszalta is, — egyáltalában nem szereti a fiatal Evelynné asszonyt. Klára ellenben, kit mellesleg mondva egykor nőül ohajtok venni, nagyon szereti és már ki is bekiált a körülményekkel. De most buscut kell öntől elmentnem kedves régi pájtásom. Előre is tudom, mily kíváncsi már bátyám tudni, mily eredményel jártam el. A viszontlátásra!

— Isten önnel drága barátom! Engedje, hogy még egyszer kifejezzem, mily mélyen...
— Igen, igen! Jól van már! — szakított meg beszédét Lionel s gyorsan távozott, mieltám alkalma lehetett Reginaldnak, háláját újból nyilvánítani.

VII.
Nyomozódások.
Charlton Reginald féligmeddig azt vélte, hogy az egész csak káprázat szüleméye s alig akart hinni a szerencsének, a mely oly hirtelen érte. Fölköltvén felsökabátját, elhagyá a mátermet s egyenesen a „Chemical-bankhoz aietett és midőn egész rakás száz dolláros bankjeggyel volt ellátva, érzé, mily rendkívüli változásokon megy át kedélye. Két órával előbb még azt hitte, hogy nincs a világon egyetlen barátja és más választás

mint vagy meghalni, vagy mint lakástalan koldus nyomorogni. Most pénz volt zsebében és legalább öt évre biztosra látta kényerét. Lehet e csodálni, ha ereiben elevenebben keringett a vér és emelkedtebb érzés fogta el, aminőt csak tapasztalt életében, midőn orvostudori oklevélét nyerte.

— Képzélje az ember! — motyogott magában, — már képes vagyok Scratchemmet is kifizetni. Többé nem kell sértéseit asztalánál halgatnom, — alig tudom elhinni!

Ezzel zsebet kezdte tapogatni, melybe a bankjegyeket tömte, hogy kézzelfoghatólag szerzhessen magának meggyőződést, miszerint nem álmodik. Körülből ez időben volt ama szokott óra, melyben Scratchem asszonyról föltálatlak, minőföleg a felsőváros felé irányzá léptét.

Még mindig erősen hullott a hó s egyike volt a legzuharabb napoknak, melyeket télen által tűrnünk kell. De Reginaldnak ez gyönyörű nap volt — sőt még a hó is, melyet a hideg északi szél oly keményen csapkodott arcához, szívelyes üdvözlenek tetszett neki.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

mely a Lajtán túli országok nemzetének függetlenebb helyzetre vergődése utján kifejlhetnék; — és talán képzeteleiben annyira is jut, hogy maga elé varázsolja azon iszonyu katasztrófát, mely érhetné Ausztriát, ha az önállóság nagyobb biztosítékaival bíró Cseh és Lengyelország, s az apróbb, most a birodalmi gyűlésből kiváló nemzetek egyetértése, sőt együttes működése épen ellenséges állást vennének Ausztria irányában, mely, kivált kül ellenség általi megtámadatása esetében, az önállóság biztosítékaival fölrühözött ezen országok honvédelmi eszközei által legközelebből lenyegeltethetnek; s bár ama nemzeteknek a Magyarországhoz hasonló helyzetbe s önálló kormányzat alá juttatásában a kedves közönséges állapotrömbdőlte jeleire ismerne is, előre látván maga alatt is megynilni a tatonkó örvényt, mely elnyeli: de a nemzet ösztöne ellenére, még sem mehetne annyira, hogy Ausztria életfenntartási politikáját Magyarország érdekeivel és politikájával tökéletesen azonosítsa.

Mert veszélyes játékot özne kormányunk, a Lajtán túli nemzetek jogszerű kívánatai ellenében vetett támadó állással; mivel azon nemzetek, kivált európai általános viharállapot idejében, könnyen s mintegy viszonzásul Magyarországot ellen zúdulhatnak, s a velök rokonszenvező nemzetiségeket is ellenünk lázítathatnak.

Ne engedje tehát kormányunk, a sulypontnak Budán léte iránti vágya s az erre eljuthatás reményétől élesztett hiúsága miatt magát annyira ragadtatni, hogy a Lajtán túli nemzetek önállósági törekvései ellenében minden áron a bécsi politikát támogassa.

Magyarországnak még erősebbre van szüksége.

Érdekei azt kívánják, hogy nem ellenséget, hanem jó barátokat szerezzen.

Magyarország ösztönzörű fejlődése, a szabadság iránt táplált rokonszenv az hozza magával, hogy nem a nemzeteket elnyomó politikában keresse jövő nagyságát, hanem azon biztosítékok megvédésében, melyek általában a szabadság utjánai előhaladást segítik erőre.

Mindenek felett pedig az eszélyesség és állambölcsesség oda utalja a nemzet kormányát, hogy a szomszéd nemzetek irányában a be nem avatkozás politikájának hódoljon!

Ha ellenkező irányt vesz kormányunk: olyat cselezkij, mit a hazai közvélemény s a Magyarország jövőjére vetett tekintetek is egyformán elleneznek, kárhoztatnak!

Az országgyűlési bankbizottmány köréből.
— Az országgyűlési bankenquétében miről egész terjedelmében közlésem nem adhatunk kihallgatott szakértők közt legutóbb figyelmet és elismerést keltett Horn Ede véleménye és előterjesztése. Ugy hogy annak lényegesebb részét közölni el nem mulasztathatjuk, annyival inkább mert Horn feleletit az egész ügy állását felvilágosítja. Horn Ede: kívánatos-e a valuta helyreállítása? Ezen pontra minden szakértő egyhanglagon oda nyilatkozott, hogy igen is kívánatos. — De némelyek tagadják annak lehetőségét, még pe-

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

teleztségek? Erre ugyan azt felelhetném, hogy olykép, mint Ausztriában történt 1858-ban, a midőn a valuta helyreállítottott. Akkor az agio viszonylat és azok, a kik bizonyos idővel elérték a teleztségekért vállaltak, nagy veszteségeket szenvedtek. Ugy történhetnék ez Magyarországon is. De be kell vallanunk, hogy én ezen rendszabályt nem ajánlhatnám; hanem a dolgon a t e n e t i n t é z k e d é s e k által kívánom segíteni. — Meg kellene t. i. határozni törvényhozási uton, hogy a kik a valuta helyreállítását előtt vállalták kötelezettségeket, azokat az előbbi jegyérték szerint teljesítsék, és a jogosítottok kötelesek ezt elfogadni. Ezen rendszabályt egy évre gondolnám kiterjesztendőnek, mivel a kereskedelmi üzletek rendszeren egy évnél hosszabb időre nem szoktak kötetni. Azon szerződés-képl pedig, — a melyek hosszabb időre kötöttek, az agio-különbözet az idővel kiegyenlíthetik. Ugy hiszem, hogy ezen átmennyel nem volna maga után nagyobb rázkódásokat.

Némelyek azt mondják, hogy az által, ha az agiót megszüntetjük, veszteséget szenvedünk, mivel most az agio mellett drágábban adjuk el terményeinket. — Ezen felfogást egyáltalában nem értem. Ha például, most valamit eladunk 120 forintért és később a valuta helyreállításával ugyanazon dolgot 100 forintért kellene adnunk, akkor ezáltal nem veszünk semmit. Mert a mostani 120 ft-os pénz, mely csak névleg több, mint a későbbi teljes értékű 100 ft. Ezen körülmény tehát épen nem lehet ok arra, hogy a valuta helyreállítása czéiba ne vettéksek.

De tovább megyek, megengedem, hogy vannak nehézségek is. Ilyenek a 80 milliónyi bankadósság kérdése és a 312 millió államjegy. A mi a 80 milliót illeti, erre úgyis hiszem — mindannyian megegyezünk abban, hogy az adósság Magyarországot nem kötelezi. Az 1867-diki kiegyezkedésben, azon terhek, a melyeket Magyarország átvállalt, szabatosan megvanok határozva; ott pégg 80 millióról, még legtovább említsünk sincs. Annál nagyobb meglepetéssel olvastam azon jelentésben, melyt a nemzeti bank igazgatója a 11-kén 1870 a közgyűlés elé terjesztett, hogy Bresl, osztr. pénzügyminiszter, egy, a bankhoz intézett átiratában oda nyilatkozik, — hogy „ezen a kiegyezkedések alkalmával későbbi egyezkedésre fennhagyott államadósság iránt alkudozások folynak a magyar kormányfóval, és hogy ezek alkudozások befejezése iránt a magyar országgyűlési bank enquété nyilatkozata várandó be. Ugy hiszem, helyén volt ezen körülményt itt felhozni, mivel épen a bizottság határozatától függ ezen kérdés eldöntése. De ha felvesszük is, hogy Magyarország ezen 80 millió adósság kérdését nem tekintni elintéztnek még ez esetben sem szükséges ezen kérdést jelenleg megoldani, mivel ezen 80 millió ft csak 1876-ban fizetendő. Ha tehát a kérdés úgy döntetnek el, hogy Magyarország ezen adóssághoz hozzá kell járulnia, — még akkor sem lehet ez akadály egy most alapítandó bankrendszer nézve.

Sokkal nehezebbnek tűnik fel a kérdés, mely a 312 millió államjegyre vonatkozik. A de a kényszerfolyam Magyarországra nézve sehol törvényben kimondva nincs. Az 1867. XVII. tcz. elvállalta ugyan az államjegyekért a garantált, — de semmikép sem mondja ki Magyarországra azoknak kényszerfolyamát. Az 1867. XII. tcz. 53 és 54 szakasza pedig nyíltan kimondja, hogy beünnök az államadósság jogilag nem illet, és hogy csak méltányossági szempontból vállalljuk el annak egy részét azért, nehogy Austria népei a terhek alatt... de a bankjegyeknek kényszerfolyamáról semmit sem állapít meg; miután pedig a törvény egyenesen tiltakozik minden további terhet ellen, önként következik, hogy az elvállalt kötelezettséget nem lehet még a bankjegyek kényszerfolyamának elismerésére sem kiterjeszteni.

A mostani államjegyek forgalma nem akadályozta tehát bennünket egy önálló magyar banknak föllállításában.

E jegyek tovább is forgalomban maradhat-

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

ran önnön hibájukon kívül, pénzvarbarba jöhetnek. E tekintetben bizonyos vagyok, hogy ön, nem saját hibája miatt jött így kellemetlen helyzetbe. De ne süggödjön emiatt, majd jobban mennek a dolgok később és ön még nevet is vihathat magának. Ön még fiatal s előtte áll a világ. Azzal az erélyvel, tehetséggel és életbölcsességgel, melyet önből feltételezünk, az akadályokon rövid idő alatt áttör. Csak ki vele bátran döktor, mennyi pénzre van önnök szüksége, s ne okozzon önnök lelki furdalásokat, hogy tölem veszen kölcsönt.

— Kéves jó kapitányom, — szölt Reginald elértékenyede, s viszonylagosan idegen férfi szívelyében, — én csak alig találhatok szavakat, annak kifejezésére, mily hálás érület kél szívemben önnök jóssága ajánlata folytán. Azonban örömmel tudatolom önnel, hogy sorsom reggel óta jobb fordulatot vett, melynek következtében szíves segélyajánlatát igénybe vennem felesleges.

Ezzel, röviden közlé Reginald a jölekkü kapitányt, hogy már állomáshoz jutott, mint szintén az is, hogy Lionel öt kölcsönpénzzel bőven ellátta. A százados szívelyesen megrázta a fiatal orvos kezét és sok szerencsét kívánt neki új állomáshoz. Egyikük nem gyantát, mily szenvedések és nagy veszélyeknek lesz még Reginald kitéve, mielőtt kitaró szorgalmának jutalmát arathatja. Csak egyetlen csucsát lebentette volna föl az ifju ama fátyolnak, melylyel a bölcs gondviselés jövökét, szemünk előtt eltakarta, Reginald öröme szomorúsággá változott át, mert a remény is kihalhat volna lelkéből.

Miután még egyszer ismételte Wilson kapitány szerencsekívántát, visszavonult.
— Lám lám! — mondogatta magában Reginald, — mi van reggel azt hittem, hogy egyetlen barátom sincs a világon! Mily rövidlétök vagyunk mi bolondok!
Epen oda akarta hagyni a társalkotéremet, midőn Scratchem asszony belépett. Még gonoszabb kedélyben létezott lenni, mint reggel, s alig reményelt, hogy az a nő, kivel legutóbb

nának, én a szabad versenyt e részben is lehetnek tartom, mindamellett elismerem, hogy sokkal czélszerűbb lenne az osztrák államjegyeket Magyarországon forgalomból kivonni; és ez nem is lenne oly nehéz. Az 1867. 12. tcz. ugyanis jogot ad Magyarországnak, hogy a legegő államadósságok reája eső részét a többlett elköltönsen és törleszve E szerint jogban áll Magyarországnak azt mondani: a 300 millió adósságból, olválljunk a reánk eső 100 millióra a specias garantált; és arról gondoskodunk, hogy az illeto államjegyek vagy amortissalassanak, vagy teljes értékre emeltessek.

Ezután iparkodnia kellene arról gondoskodni, hogy az államjegyek bevonassanak. A mi két módon történhetik; vagy egy t r s u l t alakulna (mert azon urak, kik műveimet olvasták, tudják, hogy én ellenem az „állambankot“), és ekkor ezen társulat vállalná magára az államjegy bevonását; — vagy pedig egy közös kölcsönt vennének fel az osztrákokkal azon czélból, — hogy úgy ök, — mint mi bevonhassuk az államjegyeket.

Ezen kölcsön Magyarországnak évenként 5—6 milliójába kerülne, kamattal amortissaloval. Ez nem lenne teher az országra nézve. Mert eltekintve az erkölcsi haszonról, mely reánk hármozolna, és eltekintve attól, hogy Austria pénzügyi viszonyainak ekkénti javulása által mi is nyernénk, közvetlen hasznunk is lenne; amennyiben jelenleg évenként egyrészt 11 millió forintot és másrészt 1.100.000 frtot, összesen tehát mintegy 12 millió frtot kell e z u s t b e n küldeni Bécsbe. Hogy ezt tehessük, jelenleg 20%

